

ejendommeligt sammensatte Udvalgsflertal, der paa dette Punkt har dannet sig. Jeg tror, at man i Virkeligheden vilde gøre Brugsforeningerne en meget daarlig Tjeneste derved. Jeg kender saare vel de teoretiske Indvendinger, der kunne gøres mod en saadan Beskatning, men vi ere overhovedet, saa snart vi udstrække Indkomst- og Formueskatten fra de fysiske til ogsaa at omfatte juridiske Personer, inde paa et Omraade, hvor man ikke kan maale al Ting med Teoriens Aalen, men maa træffe sine Forholdsregler efter mere praktiske Hensyn. Naar det hævdes, at en Beskatning af de rene Brugsforeninger er en irrational Dobbeltbeskatning, kan man i og for sig sige det samme om f. Ek. Aktieselskabsbeskatningen. Naar nu ærede Medlemmer af det radikale Parti og Regeringspartiet ønske Brugsforeningernes Skattefrihed bibeholdt, tror jeg, som sagt, at de gøre disse Foreninger en daarlig Tjeneste derved. Der er i Handelskredse en stærk Misstemning mod Brugsforeningernes Skattefrihed. Man har en Følelse af, at der derigennem paaføres de handlende en Konkurrence, som de betragte som lidet loyal. Om denne Følelse er berettiget eller ikke, skal jeg her lade være ganske usagt, men at den er til Stede, er ganske utvivlsomt; den sætter ondt Blod og lader sig neppe udrydde, før Brugsforeningerne selv give slip paa den Skattefrihed, de nu nyde, og som de meget vel kunne give slip paa, da den i de allerfleste Tilfælde vistnok kun betyder grumme lidet for dem. Hvad der derimod vilde betyde overordentlig meget overfor den offentlige Mening og bidrage til at styrke Brugsforeningernes Stilling i det almindelige Omdømme, det var, om de gennem de Mænd, der særlig nær Kærlighed til deres Virksomhed, vilde sige: Nuvel, der er en saadan Misstemning imod os; vi anerkende ganske vist ikke denne Tankegang, men vi ønske ikke, at denne Beskyldning skal heftes paa os; vi give derfor Afkald paa den Skattefrihed, vi hidtil have haft, og vi skulle nok vise, at vi ere i Stand til at hævde os i Konkurrencen alligevel. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en saadan Ændring i det lange Løb ogsaa vil have en særdeles gavnlig Indflydelse paa de almindelige sociale Virkninger, som Brugsforeningerne, den kooperative Bevægelse, øver. Der er allerede af den ærede Ordfører (Jørgen Jensen) henvist til de to forskellige Principper: at holde Varepriserne højt og paa denne Maade samle et stort Overskud, eller holde Varepriserne lavt. Der er ingen Tvivl om, at hvis Skattepligten gennemføres, vil den sidste Tendens

blive stærkere fremtrædende, og man vil være mere tilbøjelig end tidligere til at holde Varepriserne nede under almindelige Butikspriser; derigennem vil man ogsaa tvinge de øvrige handlende med; det vil i det lange Løb være umuligt at opretholde to forskellige Rækker Varepriser, saaledes at Brugsforeningernes Medlemmer kunne gaa ind og købe 2 à 5 à 10 Øre billigere i Brugsforeningerne, end andre Mennesker give hos Købmanden ligeoverfor. Jeg ser ikke rettere, end at derigennem vil der indtræde en stærk Tendens til at trykke Prisniveauet i det hele taget, en Tendens, som ikke blot vil blive til Gavn for Brugsforeningernes egne Medlemmer, men ogsaa vil komme til at virke for hele det øvrige forbrugende Samfund. Ærede Medlemmer se, hvor forskellige, hvor diametralt modsatte Motiver det er, som have gjort, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) og Socialdemokratiet have kunnet mødes paa dette Punkt. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds nærer sikkert ikke nogen synderlig Kærlighed til Brugsforeningerne. Naar han foreslaar Skattepligt for dem, er det væsentligt for at genere dem og lægge dem Hindringer i Vejen; naar vi foreslaa det samme er det ud fra den Betragtning, at Brugsforeningerne i det lange Løb ville staa sig derved, og at det vil bidrage til, at de ere i Stand til i højere Grad at udføre hele deres sociale Mission.

Jeg gaar saa over til Ændringsforslagene Nr. 12 og 13. Socialdemokratiet har her stillet Forslag, dels om, at Skattefriheden for udenlandske Statsoverhoveder og Medlemmer af udenlandske regerende Fyrstehuse bortfalder og ikke, som af Regeringspartiet foreslaaet, blot bliver noget begrænset, og dels om, at ogsaa Skattefriheden for den danske Konge og det danske Kongehus bortfalder. Jeg kan ikke finde nogen som helst fornuftig Grund til disse to Bestemmelser i Lovforslaget. At Medlemmer af fremmede Gesandtskaber og fremmede Konsularembetsmænd ere fritagne for Skat til den danske Stat, finder jeg ganske i sin Orden. Disse Mennesker ere Embedsmænd, der i deres Fædrelands Tjeneste udføre et Arbejde her; de ere allerede i Forvejen til en vis Grad stillede udenfor de almindelige Lovgivningsregler, og jeg finder det ganske rimeligt, at de ikke ere underkastede Skattepligt til Staten. Det eneste, der maaske kunde være Grund til, var at indføre en Bestemmelse som den, der findes i flere andre Landes Indkomstskattelove om, at denne Skattefrihed kun gælder, for saa vidt